

[Aksel Larsen.]

dog ganske rart at vide, om loven overhovedet har haft nogen betydning for det, man taler så smukt om, nemlig kapitaldannelsen, eller hvorvidt dens betydning er lige så stor som betydningen af, at bjerget lavede til barsel og fødte en mus.

Jeg vil samtidig sige, at man kan holde så mange og så kønne taler her i tinget og skrive så mange og så saglige national-økonomiske artikler, man vil, i Danmarks aviser om nødvendigheden af opsparing for kapitaldannelsens og investeringernes skyld — jeg tror blot ikke, det hjælper noget, så længe vi har en sådan uorden i vort pengevesen og en sådan stigende prisbevægelse, at alle almindelige dødelige siger: det kan ikke nytte, at vi foretager en beskeden opsparing ved at indskrænke vort personlige forbrug. Hvis vi havde et stabilt pengevesen i den forstand, at priserne ikke steg, at den vare, der hedder penge, fortsatte med at have sin værdi i forhold til andre varer, hvis vi havde et stabilt pengevesen i den forstand, at pengenes købekraft ikke år for år, ja, næsten måned for måned blev forringet, behøvedes der ingen som helst kunstige incitamenter for at få folk til at foretage en vis opsparing, også selv om den skulle være betinget af, at de i nogen grad indskrænkede deres forbrug.

Da jeg var et noget yngre menneske end nu, var det yderst almindeligt, at man tegnede konfirmationsforsikringer eller anvendte andre opsparingsformer til forberedelse af børnenes konfirmation. Jeg ved, at det bruges i noget omfang endnu, men jeg ved også, at de har ikke nær den betydning som tidligere, og at man er i den situation, at penge, man for en halv snes år siden har sat hen for at spare op, nu kun er halvt så meget værd, når man vil give dem ud, og at man, selv om renter og rentes rente er lagt til, alligevel har gjort en dårlig forretning.

Jeg anbefaler derfor, at man interesserer sig for at bringe orden i pengevesenet, at man interesserer sig for at forhindre, at pengenes købekraft forringes. Hvis det lykkes at nå den vej frem — og dér må man naturligvis tage hånd i hanke med hele Danmarks økonomiske politik, med Danmarks måde at føre udenrigshandel på og med priserne — tror jeg, der, om jeg så

må sige, ad naturlig vej vil komme en opsparing, som bliver mange, mange gange større end den formentlig ret beskedne opsparing, der er kommet i stand efter den lov, hvis forlængelse vi behandler her.

Ja, endelig har jeg en enkelt bemærkning til retsforbundet. Vi har fået at vide, at nu er retsforbundet i færd med at genfinde sine tabte principper, og derfor kan retsforbundet ikke stemme for dette lovforslag. Begrundelsen for retsforbundets stilling er unægtelig noget forbavsende. Den blev givet af retsforbundets ærede ordfører, som sagde noget om, at lovgivningsmæssige indgreb i den naturlige økonomiske udvikling burde undgås, for de forstyrrer det hele. Hvis retsforbundet anser det for et alvorligt indgreb i den naturlige økonomiske udvikling, at man har denne lov, som jeg ikke tror spiller så stor en praktisk rolle, men som jeg alligevel principielt er modstander af, kunne jeg have lyst til at spørge, hvad retsforbundet da mente med i sin tid at stemme for loven om det såkaldte tvangslån på 200 mill. kr. Det var dog vistnok et noget større indgreb i den naturlige økonomiske udvikling. Jeg kunne nævne en hel mængde andre eksempler, men jeg er ikke ligefrem sadist, så det skal jeg lade være med. Jeg vil kun gerne have at vide, hvorledes retsforbundets skarpe principielle stilling til den i praksis ret betydningsløse lov harmonerer med retsforbundets stilling i den tid, det hidtil har siddet i regeringen.

Finansministeren (Kampmann): Jeg er heller ikke sadistisk anlagt, men egentlig er vel det ærede medlem hr. Aksel Larsen ikke den rette til at udsørge andre om en skarp principiel stillingtagen til forskellige spørgsmål.

Hvad angår selve lovforslaget, vil jeg gerne takke dem, der vil medvirke til at gennemføre det. Det fremgik af fremsættelsen og af, hvad der er sagt i dag, at det er tanken, at loven skal gælde et år endnu, og vi skulle så have tid til at overveje, på hvilke måder vi fremtidig skal stimulere opsparingen. Flere ærede ordførere har været inde herpå, men jeg tror ikke, det er praktisk at optage en længere drøftelse herom i salen. Det skal nok vente til anden behandling, når vi har haft en detaljeret drøftelse i udvalget.